

רע"פ 3563/15 - נגיב שחאדה, מוריס מעדי, ניזאר נאטור, לביבה בולוס נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 3563/15

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקשים:
1. נגיב שחאדה
2. מוריס מעדי
3. ניזאר נאטור
4. לביבה בולוס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, בעפ"ת 62412-09-14, מיום 6.4.2015, שניתן על-ידי כב' השופט כ' סעב

בשם המבקשים: עו"ד טועמה עודה; עו"ד עפו שחאדה

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, בעפ"ת 62412-09-14 (כב' השופט כ' סעב), מיום 6.4.2015, בגדרו התקבל ערעורה של המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בעכו (להלן: בית המשפט לתעבורה), שניתנה במסגרת תת"ע 1076-11-13; תת"ע 4601-01-14; תת"ע

4513-01-14; ותת"ע 3775-03-14, מיום 16.8.2014.

רקע והליכים קודמים

2. נגד כל אחד מהמבקשים הוגש כתב אישום, המייחס לו נהיגה במהירות מופרזת, לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה). מעובדות כתבי האישום שהוגשו נגד המבקשים, עולה כי, המבקשים נהגו בכביש בין-עירוני בצומת הכבישים 70 ו-8533, הידוע כצומת ג'וליס, במהירות החורגת מן המהירות המותרת - שהיא 80 קמ"ש. רכבו של המבקש 1 צולם כשהוא נוסע במקום במהירות 128 קמ"ש; רכבו של המבקש 2 צולם כשהוא נוסע במהירות של 126 קמ"ש; רכבו של המבקש 3 צולם כשהוא נוסע במקום במהירות של 130 קמ"ש; ורכבו של המבקשת 4 צולם כשהוא נוסע במקום במהירות של 125 קמ"ש.

3. העובדות שאינן שנויות במחלוקת: הכביש שבין צומת טל אל ובין צומת ג'וליס הינו דרך בין עירונית, ומהירות הנסיעה המותרת בו הינה 80 קמ"ש.

מוסכם על הצדדים, כי מצומת יסיף עד לרמזור הכניסה לכפר ג'דידה - מכר קיים גדר הפרדה בנוי, שעליו תמרור המורה על מהירות מירבית של 70 קמ"ש. מצומת ג'דידה - מכר עד צומת טל-אל, מוצב גדר הפרדה בחלק הראשון בלבד, כאשר לקראת סוף הדרך, ועד לצומת טל אל קיים קו הפרדה רצוף ללא גדר הפרדה. בקטע כביש זה מוצב תמרור המורה על מהירות מירבית של 70 קמ"ש.

עוד מוסכם, כי מצומת טל-אל ועד לצומת ג'וליס - ירכא, קיים נתיב תחבורה אחד לכל כיוון, עם קו הפרדה רצוף כשהמהירות המותרת בו היא 80 קמ"ש, וזאת עד למרחק של 170 מטר (להלן: הקטע הספציפי), לפני הרמזור שבצומת ג'וליס - ירכא. לפני הרמזור, המוצב בצומת ג'וליס, במרחק כ-14 מטר, קיים תמרור אזהרה נוסף המצביע על עבודות בכביש בעוד כ-800 מטר.

אחרי צומת ג'וליס, במרחק שבין 90 עד 100 מטר, קיים תמרור של מעבר לנתיב אחד, כשלפניו - (כיוון נסיעה מדרום לצפון), ובהמשך קיים שטח הפרדה באורך 140 מטר נוספים - (שטח בו מותקנת מערכת הרמזורים שכיוונם מצפון לדרום). מתחילת שטח ההפרדה שמצוי לפני צומת ג'וליס - ירכא ועד אחרי הצומת - בואכה לכניסה לכפר יסיף - אין תמרור המגביל את המהירות במקום - המדובר בשטח בין עירוני, זאת עד לכניסה לכפר יסיף.

4. ביום 16.8.2014, קבע בית המשפט לתעבורה, לאחר ששמע את טענות הצדדים, ובחן את חוות הדעת ההנדסית שהוגשה מטעם המשיבה, כי "אני מקבל את עמדת הסנגור, דוחה את עמדת המדינה וקובע כי המהירות המותרת במקום הינה 90 קמ"ש [...] לפיכך, כל העבירות הרלוונטיות צריכות היו להיות מסוג ברירת משפט ולא עבירות מסוג הזמנה לדין". בהתאם לכך, הורה בית המשפט לתעבורה כי כתבי האישום בעניינם של המבקשים 2-4 יבוטלו, ובמקומם תהא המשיבה רשאית להמציא להם הודעת קנס, ואילו בעניינו של המבקש 1, נקבע, כי "יגישו הצדדים הסדר בהתאם להחלטה דנן, וזאת בתוך 30 יום".

5. המשיבה ערערה לבית המשפט המחוזי בחיפה על החלטתו של בית המשפט לתעבורה, וביום 6.4.2015, קיבל בית המשפט המחוזי את ערעורה. בפתח פסק הדין עמד בית המשפט המחוזי על הסוגיה הדורשת הכרעה שהיא - מהי המהירות המותרת בצומת ג'וליס, וליתר דיוק, מהי המהירות המותרת בקטע הספציפי שבו נסעו המבקשים, שכן "קביעת המהירות המותרת משליכה על סוג העונש שיוטל בצדה בשל הנסיעה במהירות מופרזת והעולה על המותר במקום; כך שנסיעה במהירות שאינה עולה על 40 קמ"ש מעל המהירות המותרת, בדרך שאינה עירונית; תביא לחיוב הנהג בתשלום קנס - דו"ח ברירת משפט; ואילו נסיעה במהירות של 40 קמ"ש או יותר, מעל המהירות המותרת במקום, תביא להגשת כתב אישום לבית משפט לתעבורה וזימון הנהג לדין כפי שנעשה בעניינם של המשיבים". ביום 25.1.2015, ערך בית המשפט המחוזי בחיפה, לבקשת הצדדים ובנוכחות באי-כוחם, ביקור במקום. בית המשפט המחוזי בחן את הסוגיה לאורן של תקנות 54(א) ו-54(ו) לתקנות התעבורה, ולאור פרשנותם של המונחים "דרך" ו"שטח הפרדה בנוי", ולאחר זאת קבע כי: "דין הערעור להתקבל כי הרי מכל אלה מתבקשת הקביעה שהמהירות המותרת במקום היא 80 קמ"ש ולא כפי שקבע בית המשפט לתעבורה".

הבקשה לרשות ערעור

6. בבקשה לרשות ערעור נטען, כי עניינם של המבקשים מעורר סוגיות עקרוניות "בעניין מה מגדיר התנהגותם של נהגים על הכביש". לטענת המבקשים, הכרעתו של בית המשפט המחוזי יוצאת בלבול וחוסר וודאות בקרב נהגים, ועשויה להוביל להעמדתם לדין, על לא עוול בכפם. בנוסף, טוענים המבקשים כי שגה בית המשפט המחוזי בפרשנות שנתן למונחים "שטח הפרדה בנוי", "דרך", ו"צומת".

דין והכרעה

7. לאחר עיון בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, נחה דעתי, כי אין מקום ליתן רשות ערעור במקרה זה. הלכה מושרשת היא, כי בקשות רשות ערעור בפני בית משפט זה "בגלגול שלישי", תתקבלנה במשורה, ורק במקרים המעוררים שאלה משפטית נכבדה וכבדת משקל, או סוגיה ציבורית רחבת היקף, וכן במקרים חריגים ביותר של חשש לעיוות דין כלפי המבקש או משיקולי צדק כלפיו (רע"פ 2039/15 גריב נ' מדינת ישראל (2.4.2015); רע"פ 1078/15 קרקי נ' מדינת ישראל (15.2.2015); רע"פ 11/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20.1.2015)). למרות האצטלה המשפטית שאותה מנסה בקשה זו לעטות, לא מצאתי, כי המקרה שלפני עונה על אמות המידה שנקבעו למתן רשות ערעור, ולפיכך, נחה דעתי כי יש לדחות את הבקשה, מטעם זה כשלעצמו.

8. יש לציין, כי הטענות שמעלים המבקשים, בבקשה לרשות הערעור, כבר נדונו על-ידי שתי ערכאות שיפוטיות, ובנסיבות דנן, אין הצדקה לדון בהן בפעם השלישית, במסגרת ערעור לבית משפט זה. עוד יצוין, כי קבלת הבקשה תחייב את התערבותו של בית משפט זה בקביעות עובדתיות אשר נעשו על-ידי הערכאה הדיונית, וכפי שצינתי ברע"פ 1587/13 פלוני נ' מדינת ישראל (6.3.2013):

"כלל ידוע הוא, כי ערכאת הערעור לא תתערב בממצאי עובדה ומהימנות, אשר נקבעו בידי הערכאה המבררת, אלא במקרים חריגים ומצומצמים [...] רבות נכתב על יתרונה של הערכאה הדיונית השומעת את העדים ויכולה לתור באופן ישיר אחר "אותות האמת" שנתגלו בעדויות, ולהסיק מהם מסקנות בדבר מהימנותן"

הדברים הללו נאמרים, ביתר שאת, כאשר מדובר בתקיפה של ממצאים עובדתיים בפני ערכאה שלישית, וזאת לאחר שבית המשפט המחוזי ערך ביקור במקום האירוע, בנוכחות באי-כוח הצדדים ונציגי משטרה; ערך פרוטוקול ביקור במקום; וערך שרטוט ידני, עליו חתמו הצדדים, המתאר את המצב הקיים בצומת ג'וליס ובקטע הספציפי שבו נסעו, לכאורה, המבקשים במהירות מופרזת.

9. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ' בסיון התשע"ה (7.6.2015).

שׁוֹפֵט
